

¹
Inleidingskoor - *Buschenstelen en*

Raschel uit

De Blindegeboren.

bedicht van
A. H. Wagenaar.

Maarick van
Jef Binet.

Eerste bedrijf - Eerste tooneel.

Stoet van priesters en volk.

Lied der Joden.

(Naar Ps. 83. *Quam dilecta tabernacula tua.*)

Sopraan
Hoe lief-lijk Steer zijn u--- we ten--- ten mijn

Alten
Hoe lief-lijk Steer zijn u--- we ten--- ten mijn

Tenoren
Hoe --- lief-lijk Steer zijn u--- we ten--- ten mijn

Bass.
Zijn u--- we ten--- ten mijn

Sopraan
Zie--le smacht en langten naan--- ge---lijk het vo-gel-tje in zijn wo---ning een

Alten
Zie--le smacht en langten naan--- ge---lijk het vo-gel-tje in zijn wo---ning een

Tenoren
Zie--le smachten langten naan--- ge---lijk het vo-gel-tje in zijn wo---ning een

Bass.
Zie--le smacht en langten naan--- ge---lijk het vo-gel-tje in zijn wo---ning een

schuil... plaats zoekt voor 't lijf -- ge... waar --
ge... lyk de kon- tel 't nest mag

schuil... plaats zoekt voor 't lijf -- ge... waar --
ge... lyk de kon- tel 't nest mag

schuil... plaats zoekt voor 't lijf -- ge... waar --
ge... lyk de kon- tel 't nest mag

schuil... plaats zoekt voor 't lijf -- ge... waar --
ge... lyk de kon- tel 't nest mag

vin... den waar-in ze legt -- haar jongp... kens --
neer --

vin... den waar-in ze legt -- haar jongp... kens --
neer --

vin... den waar in ze legt waar -- in ze legt haar jongp... kens --
neer --

vin... den waar... in ze legt haar jongp... kens --
neer --

vlucht om-hoog naar u... weal-ta... ren mijn Kwijnend hart o god en Heer! ge-
ge-

vlucht om-hoog naar u... weal-ta... ren ren mijn Kwijnend hart o god en Heer! ge-
ge-

zoo vlucht om-hoog naar u... weal-ta... ren mijn Kwijnend hart o god en Heer! ge-
ge-

naar u... weal-ta... ren mijn Kwijnend hart o god en Heer! ge-
ge-

luk... king zij die mo-gen wo... men in u... een tempel voor --
al--

luk... king zij die mo-gen wo... men in u... een tempel voor --
al--

luk... king zij die mo-gen wo... men in u... een tempel voor --
al--

luk... king zij die mo-gen wo... men in u... een tempel voor --
al--

3

Tijds: - Gaan kong in een-geen-wig-he--- den u-weer en hoo-gen

Tijds: - Gaan kong in een-wi-geen-wig-he--- den u-weer en hoo-gen

Tijds: - Gaan kong in een-wi-geen-wig-he--- den u-weer en hoo-gen

Tijds: - Gaan kong in een-wi-geen-wig-he--- den u-weer en hoo-gen

lof---be---lijdt --- O god van sterk-teaan hoor ons be---

lof---be---lijdt --- O god van sterk-teaan hoor ons be---

lof in hoo-gen lof---belijdt --- O god van sterk-teaan hoor ons be---

lof---be---lijdt --- O god van sterk-teaan hoor ons be---

de en zie be---schen-mend neer op mij ---

de en zie be---schen-mend neer op mij ---

be---de en zie be---schen-mend neer op mij ---

be---de en zie be---schen-mend neer op mij ---

1. O god van sterk-teaan hoor ons be--- de en zie be-schen-mend neer op mij ---

2. Dat in de wond van uw ge-mo--- de mijn bes-ken liefste voortae zij ---

3. Een en kle dag bij u ge-sle--- ken is mij voor diu-dend an die schoon ---

4. En lie-ver niets in thuis des stee--- ren dan opoot te zijn in 'scon-dars won ---

4 Eerste tusschenact

Het koor, aangeleest door den dichter, verscheijnt voor de gestaten geroelen, op het
proscenium. De dichter staat vooran, in 't minsternis, de anderen zijn achter en
nemen hem geroend.

(De dichter - beklaagt hem, die niet zien en kan - die moet de zon of 't licht erwaan
spreekend.)
aanschaand heeft, en geroelen is - in altijd zwarte duisternis.

Het koor.

Sopranen

deer - - - nis - - - ween - - - di - - - ge - - - ar - - - me - - - ken - - - die

Altten

deer - - - nis - - - ween - - - di - - - ge - - - ar - - - me - - - ken - - - die

Tenoren

deer - - - nis - - - ween - - - di - - - ge - - - ar - - - me - - - ken - - - die

Bassisten.

deer - - - nis - - - ween - - - di - - - ge - - - ar - - - me - - - ken - - - die

nooit een straal - - - tie licht en zien

nooit een straal - - - tie licht - en zien

nooit een straal - - - tie licht en zien

nooit een straal - - - tie licht en zien

De zon gaat op, de zon gaat meer - en brengt gekonw - den dag ont ween;
den helden dag, den helden dag - gelyk een groter hemelblach
met licht en schaduw oerhand - met regenwolk of sonnebrand
met groen gebonte en bonte bloemen - we had de gady des lichts ooit weending weenen?

geen mensch en kan het zeg - - - gen ooit wat vengd het licht in 't le - - - ven struik.

geen mensch en kan het zeg - - - gen ooit wat vengd het licht in 't le - - - ven struik.

geen mensch en kan het zeg - - - gen ooit wat vengd het licht in 't le - - - ven struik.

geen mensch en kan het zeg - - - gen ooit wat vengd het licht in 't le - - - ven struik.

5
 En van die vromd verstoken zijn -- wat aanwende, en wat bewijst zijn.
 geen licht op 't onverschillig aanschijn -- de blinde kent geen liefdelijk
 dat in het ong. van anderen speelt -- en 't minnend kinderharste straelt.

Be-klang-baar die van moe--ders mond den lie---ven lach niet on--den vond.

Be-klang-baar die van moe--ders mond den lie---ven lach niet on--den vond.

Be-klang-baar die van moe--ders mond den lie---ven lach niet on--den vond.

Be-klang-baar die van moe--ders mond den lie---ven lach niet on--den vond.

Beklaagt hem, ja, maar duizend keer -- beklaagt den troosten doolaas meer,
 die, diende wat het nog hem biedt -- het helde licht van god niet veert
 voor de zichtbare zoon en haar guldene klaarheid -- O, bedankt uwen Heer, maar zijn wet en zijn waarheid
 zijn de zon uwer ziel, en veel hooger dan dank -- zijt gij schuldig daarvoor met geluk en glorie!
 dat weese dan aan onzen God gezied: -- Hij heeft ons lief van in der bevestiging,
 Hij gaf ons 't licht dat vreemde schijnt aan de oogen -- Hij ontwaakt ons hart met waarheid uit den duisternis,
 en toont ons waar de weg des levens is -- daar velen, ach, verloren in de duisternis!

Heeltes, verblind door waan en ijdelheid -- zo strampelen zij, op 't dwaarspoor heengeleid.
 Zij willen lieve, zij denken wijs te wezen -- en elken dag nog dieper den woorden
 verdrinken ze in een duistern afgrond meer -- laat schijnen hun nu licht, o God en Heer.

wij bid... den u geef 't licht aan al -- le blin-den laat

wij bid... den u geef 't licht aan al -- le blin-den laat

wij bid... den u geef 't licht aan al -- le blin-den laat

geef 't licht aan al -- le blin-den dat

al... len hart maar u zijn we---gen vin---den.

al--len hart -- maar u zijn we---gen vin---den.

al--len hart -- maar u zijn we---gen vin---den.

al--len hart -- maar u zijn we---gen vin---den.

Groote tusschen deel

De Lichter Een licht is op aarde verschenen — dat blyheid en leven versnelt,
 sprekend Het straalt, en van binnen verduinen — 't is 't diinsten dat de ogen bedekt
 der koort. Een woord, en den lichte den regen — heeft weder de blinde gekregen.

Sopranen
 0 wat won--der won--den on---ge--hoord

Altten
 0 wat won--der on---ge--hoord

Tenen
 0 wat won--der on---ge--hoord

Basten
 0 wat won--der on---ge--hoord

pleeg--de hier een en---kel een en---kel woord.

pleeg--de hier een en---kel een en---kel woord.

pleeg--de hier een en---kel een en---kel woord.

pleeg--de hier een en---kel een en---kel woord.

Wien woord was dit? Wie kwam het spreken? — Wie was die stille zachte man?
 die stik als een verborings teken — met welke kracht gebruikten kam?
 Van waar is hij ons afgeonden — Om goder macht aldus te konden?

wij ge--loo--ven ge--loo--ven wel ge--wis dat van god van god — hij zend--ling is.

wij ge--loo--ven wel ge--wis dat van god van god — hij zend--ling is.

wij ge--loo--ven wel ge--wis dat van god van god — hij zend--ling is.

wij ge--loo--ven wel ge--wis dat van god hij zend--ling is hij zending is.

Hij zelf, maar hardnekkige heden — heeft luide en met kracht het geleerd,
 en waken de ook weinstand hem troeden — 't is al tot hem schande gekleerd.
 Hoe kunnen de loochnen de klaarheid — der son, en haan stralende waarheid?

7

Voor die mannen men... ge-leerd Sprak een beulken beed...-ken on--ver--vend.

Voor die men-nen hoog...-ge-leerd
spak een beulken beed...-ken on--ver--vend.

Voor die man-nen hoog...-ge-leerd
spak een beulken beed...-ken on--ver--vend.

Voor die man-nen hoog...-ge-leerd
spak een beulken beed...-ken on--ver--vend.

Voor die man-nen hoog...-ge-leerd
spak een beed-ken on...-vervend on--ver--vend.

Dieze wroon heeft die arme gesproken -- zijn koning is verandering in waar.

Die heeft hij den heiligen getrouwen -- den kerkelijke, afgezonderde schaar!

Ook binnen zijn ziel was gescreven -- het licht dat hun 't oog had gescreven.

O God wij danken U om 't wonder spant -- dat van uw almacht ons gheingnis bood
Volkracht in onze ziel uw heilend werken -- en wil in ons de kracht der waarheid sterken
Hoog zijn er die u zoeken; bid hun schreien -- in dekenheid, door allen twijfel heen.

Wanneer de licht vol nevelen zit

vol dakter nevelen, wolking wit,

den liet men soms, altoos de dampen

den halven dag, de zonne. Kamperen.

En daar! Op eens de nevel wijkt -- in volle precht de zonne prijkt!

O zon...-ne gods! Dat al...-le wolk ge-we...-ken uw

O zon...-ne gods! Dat al...-le wolk ge-we...-ken uw

O zon...-ne gods! Dat al...-le wolk ge-we...-ken uw

O zon...-ne gods! Dat al...-le wolk ge-we...-ken uw

O zon...-ne gods! Dat al...-le wolk ge-we...-ken uw

hel...-le glans vol...-heen...-lijk uit mag bre...-ken.

hel...-le glans vol...-heen...-lijk uit mag bre...-ken.

hel...-le glans vol...-heen...-lijk uit mag bre...-ken.

hel...-le glans vol...-heen...-lijk uit mag bre...-ken.

hel...-le glans vol...-heen...-lijk uit mag bre...-ken.

Geft. 1848
1848

Waarheid.

Wanneer de voorhang toegeslaat zingt het koor zachten de schermen.

Sopranen
Lof -- den Heer... den die ons hoedt en met Gode... des

Altten
Lof -- den Heer... den die ons hoedt en met Gode... des

Tenoren
Lof -- den Heer... den die ons hoedt en met Gode... des

Bassenen
Lof -- den Heer... den die ons hoedt en met Gode... des

waar...heid met Gode... des waar...heid voert Lof den Heer...
 waar...heid met Gode... des waar...heid voert. Lof den Heer...
 waar...heid met Gode... des waar...heid voert. Lof den Heer...
 waar...heid met Gode... des waar...heid voert. Lof den Heer...
 waar...heid met Gode... des waar...heid voert. Lof den Heer...

den die ons hoedt en met Gode... des waar...heid met Gode...heid voert --
 den die ons hoedt en met Gode...heid met Gode...heid voert --
 den die ons hoedt en met Gode...heid met Gode...heid voert --
 den die ons hoedt en met Gode...heid met Gode...heid voert --
 den die ons hoedt en met Gode...heid met Gode...heid voert --

It is volle dag; was oord tot oord

men prevelt de zonn van Godes woord
 Ghet woord dat van't beginnel woande
 bij Gode, en zijne ansecht en kroonde
 daer alles is door hem gemaekt
 met oort tot been is gemaekt.

ge... groet o ge... des le... veld licht — dat
 ge... groet o ge... des le... veld licht — dat
 ge... groet o ge... des le... veld licht — dat
 ge... groet o ge... des le... veld licht — dat

op ons Ziel uw stra... len richt —
 op ons Ziel uw stra... len richt —
 op ons Ziel uw stra... len richt —
 op ons Ziel uw stra... len richt —

Dat woord is 't licht van iedren mensch

Het scheen aldor de donkre opens

den wereld, doch de duisternissen

verhozen 't stralend licht te missen,

en wilden 't kopspeig niet verstaen,

Bij 't eigen volk is 't ingegaan

doch, bij zijn eigen volk gekomen,

is 't licht aldaar niet aangenomen.

O deen... nis weer... di-gear - me liën die 'the... melch licht niet wil... den zien —
 O deen... nis weer... di-gear - me liën die 'the... melch licht niet wil... den zien —
 O deen... nis weer... di-gear - me liën die 'the... melch licht niet wil... den zien —
 O deen... nis weer... di-gear - me liën die 'the... melch licht niet wil... den zien —

Voer scheen het schitterend alijd voort
 en 't heeft de duisternis doorboord
 die heerschte aan 's aards rijk's verre zijden.
 Daar kwam 't om d'ere te verblijden

die litten in den donken nacht;
 Om door der waarheid sterke kracht
 ons allen waken, waar zij treden
 te leiden op den weg des vreden.

In die hel... die hel... die hel... die hel... die hel...
 In die hel... die hel... die hel... die hel... die hel...
 In die hel... die hel... die hel... die hel... die hel...
 In die hel... die hel... die hel... die hel... die hel...
 In die hel... die hel... die hel... die hel... die hel...

Laat ge... twee... ons me... de... gaan...
 Laat ge... twee... ons me... de... gaan...
 Laat ge... twee... ons me... de... gaan...
 Laat ge... twee... laat... ge... twee... ons me... de... gaan...

Lijk schaapken, die op schoone wegen

zoo gaan wij God in vrede tegen

zijn eigen woord dat Gorden zijn,

die door den Zonneschijn

tot gode en rijke waarheidsweiden

Ons rieden dat met zorg geliden.

(Altoos)

Handwritten musical score for a song, featuring five staves of music. The lyrics are written below the notes. The first staff includes the lyrics: "ge... des waar... heid met ge... des waar... heid weest lof... den". The subsequent staves continue the melody and lyrics, with some variations in the text (e.g., "ge... des waar... heid met ge... des waar... heid weest"). The notation includes treble clefs, a key signature of one flat (B-flat), and various musical symbols such as notes, rests, and bar lines.

Handwritten musical score for "Lof den Heren" in G major, 4/4 time. The score consists of four staves. The first staff is the vocal melody, and the subsequent three staves are for a four-part harmony (Soprano, Alto, Tenor, Bass). The lyrics are: "Lof den Heren die ons heeft en met go des". The music features a simple harmonic structure with a key signature of one sharp (F#) and a 4/4 time signature. The melody is in the soprano range, and the harmony parts are arranged in a descending order from Soprano to Bass. The piece concludes with a final cadence on the fourth staff.

Handwritten musical score for a song, featuring five staves of music. The lyrics are written below the notes. The music is in G major (one sharp) and 4/4 time. The lyrics are:
waar...heid met go...des waar...heid
waar...heid met go...des waar...heid
waar...heid met go...des waar...heid
waar...heid met go...des waar...heid
waar...heid met go...des waar...heid
The score includes various musical notations such as notes, rests, and bar lines. The lyrics are written in a cursive script.

Yo/Bing
/ 24 Feb 1917.